

Hymna tuláků - Martinová, Věra

1. E A E
Když se třásl bílý měsíc letní zimou
F# H4 H
k nočním ohňům šel se hrát.
A E G#7 C#mi
Přišel k nám a měl splín, dal si víno z ostružin
A H4 E A/e E
a hymnu tuláků začal hrát.

2. Možná hrál ji vážně tenkrát smutný měsíc,
možná vítr, co já vím.
Na skalních úbočích, na horách, když sešel sníh,
při ní slzy do očí hnal dým.

Ref. A H E
Na zádech kopců a v klínech údolí,
A H E
na zrádných řekách, kde s proudem zápolíš.
A G#7 C#mi A
Na zádech kopců, na dosah od mraků,
E H E
tam tě vítr naučí tu hymnu tuláků.

3. Když se hloupě ptáš, zda měsíc chodí k ohňům
ptej se kluků, co ho znaj.
Možná jsou, mám jen strach, jiný než v mejch vzpomínkách
možná dá ti toulání Good bay.

Ref. Na zádech...

A E H E
I když jsem samá cesta, mají příliš jasný cíl.
A E G#7 C#mi
Někdy cítím divný splín, při víně z ostružin
F# H4 H
to jen kousek touhy ve mě ještě zbyl.

Ref. Tam na zádech táhlých kopců a očích průsmyků,
jsou místa k toulkám a marným únikům.
Na zádech kopců na dosah od mraků,
snad i vítr zapoměl tu hymnu tuláků.